

Moje soukromí, nedívat se, nešťourat

Pod pojmem moje soukromí si představím nejprve svoji rodinu. Každý má svůj vlastní pokoj, kde má své věci. I já mám svůj pokoj s mými věcmi. Celá rodina, až na desetiměsíční sestru, respektuje moje soukromí a nechodí tam.

Za druhé si představím své údaje, jako je například rodné číslo, datum narození, bydliště atd. U mých přátel mi to nevadí, ale cizí lidé nebo u lidí se kterými si nerozumím mi to vadí. Myslím, že tyto údaje by neměly být zveřejňovány jen tak někomu.

Za třetí si představím mobilní telefon. Nemám rád, když zjišťovací firmy vytočí náhodné číslo a jak se ptají na otázky. To si myslím, že je silné narušování soukromí. Ale každý z nás si může rozhodnout komu dá své telefonní číslo. I omylem vám někdo zavolá, ale když zjistí, že je to omyl, tak se slušně omluví. A to není tak hrozné.

Za čtvrté je to internet. Na internetu si můžete vybrat co zveřejníte. Ale když to zveřejní jiná osoba, můžete jí požádat ať to zruší nebo podat obvinění, ale většinou to jde dohodou.

Jako páté si představím bulvární časopisy typu Blesk, Aha atd... Které popisují životy slavných celebrit. Baví mě o nich číst, ale věřím že celebritám se to nelíbí a paparazzi jim narušují silně jejich soukromí.

Myslím, že každý by si měl rozhodnout sám co bude zveřejněno a co ne.